

XXXIII

Росіє, краю туги та терпіння,
Чи ж не такий ти час проходиш нині?
В тривоги й самолюб'я пустині
Позабивались старші покоління,

Тремтить вся сила краю, як заклата,
А тим часом на лютій бій за волю
Летять малії діти-голуб'ята,
Кістями лягають у сніжному полі.

Росіє, краю крайностей жорстоких!
Твій витязь Святогор дріма в печарі,
Козацька воля спить в степах широких,

А дівчина-голубка на бульварі
Платком, а не лицарською трубою
Сигнал дає до кроволиття й бою.

13 сент[ября] 1889